

inde i Forholdene, da kan man ikke lade en saadan Grundsætning gjælde.

**Formanden:** Det ærede Medlem maa dog forudsætte, at ethvert Things Medlemmer ere inde i de Sager, de behandle.

**Steenstrup:** Jeg skal forudsætte, hvad den ærede Formand vil; men de Medlemmer, som ere valgte i de paagjældende Districter, maae dog ogsaa antages at være inde i Forholdene, og man bør derfor ikke udtale, at man ikke kan gjøre en Ændring her i Thinget, fordi Loven først er bleven behandlet i det andet Thing. Grunden, hvorfor jeg netop har fremsat dette Ændringsforslag til den foreliggende Lov, er, at det hovedsagelig eller endogsaa ubelukkende faaer Anvendelse paa Marsial, og fordi det efter min Anskuelse er nemmere for et enkelt Medlem at faae et Ændringsforslag sat igjennem, end det for ham vil være at faae en heel Lov, for det Første sat igjennem, og dernæst fremmet i stor Hast, og dette vilde være nødvendigt; thi Loven skulde jo vedtages og publiceres førend den 1ste April. Det forekommer mig at være klart, hvorledes jeg er kommen til at stille dette Forslag, netop som Ændringsforslag til det foreliggende Udkast, og ikke som selvstændigt Lovforslag, og naar ikke den ærede Indenrigsminister har andre Indvendinger at fremsætte, end at man med Hensyn til disse Districter ikke maa gaae videre end med Hensyn til Kongeriget — hvilket jeg jo har indrømmet — og dernæst den, at det, jeg foreslaaer, ikke bør staae her, men i en ny Lov, saa forekommer det mig, at det Hele reducerer sig til, at man her giver en Bestemmelse, som gaaer en lille Kjende udenfor Lovforslagets Overskrift, men dog ikke længere, end mangfoldige Ændringsforslag, som stilles her i Thinget, gaae. Jeg kan derfor ikke Andet end gjentage, at jeg i høi Grad ønsker dette Ændringsforslag vedtaget, fordi jeg, naar jeg ikke faaer det vedtaget, og den høitærede Minister heller ikke vil fremkomme med et Forslag, der gaaer i den Retning, maa ansee det for høist usandsynligt, at jeg ved privat Initiativ skulde kunne faae et Lovforslag af dette Indhold sat igjennem i begge Thing.

**Indenrigsministeren:** Derjom Thinget opfylder den ærede Forslagsstillers Ønske, giver det en anden Ret for disse Districter end den, der er bestaaende i Kongeriget. — Jeg tvivler ingenlunde om, at det ærede Medlem til Punkt og Prikke kjender de hidtil gjældende Bestemmelser for Trø, men, hvad han her har udtalt, viser, at han ikke kjender de gjældende Bestemmelser for Kongeriget. Hans Ændringsforslag vil etablere en vedvarende Berettigelse for Ministeriet til for disse Districters Vedkommende at gjøre Undtagelser fra Søfartsloven, men hvad har Loven af 19de Februar 1861 bestemt med Hensyn til Kongeriget? Den har givet Ret til at gjøre Undtagelser for dalevende Personer, som iforveien dreve denne Næring, og den har foreskrevet visse Tidsfrister, indenfor hvilke Begjæringer om Undtagelse skulde fremkomme, men den ærede Forslagsstiller vil for ubegrændset Tid give Regjeringen en Bemyndigelse til ganske i Almindelighed at undtage fra Søfartslovgivningen for disse Districters Vedkommende. Jeg skulde dog formene, at der ligger en meget væsentlig Afvigelse imellem den Ret, som Loven af 19de Februar 1861 giver Regjeringen, og den, det ærede Medlem her vil have den givet. — Da jeg tidligere havde Ørdet, udtalte jeg ikke nogen Forundring over, hvad det ærede Medlem havde sagt; deri idetmindste maa han have misforstaaet mig. Jeg har ikke kunnet forlange, at han skulde kjende et Udkast til et Regulativ, han albrig har seet, og det er mig meget paafaldende, at det ærede Medlem eller Nogen kunde ville tillægge Regjeringen, hvad der i mine Tanker grændser saa nær til Nonsens. — Da Sagen her blev behandlet første Gang, udtalte det ærede Medlem selv, at Communalbestyrelsen var hørt og havde hittret sig om det Spørgsmaal, paa hvilken Maade Handelspladens kommunale Forhold skulde ordnes; men det laa da ikke fjernt at antage, at den ærede Forslagsstiller havde for Die de Yttringer fra Communalbestyrelsen om disse Forhold, som allerede havde foreligget for meget lang Tid siden. — Naar jeg har anført flere Bestemmelser, som det er Regjeringens Agt at fastsætte, hvis Bemyndigelsen til at udstede et Regulativ om disse særlige Forhold bliver givet, har det væ-